

UOHSX00AR83A

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0414/2017/VZ-35021/2017/521/Mži

Brno: 28. listopadu 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 18. 10. 2017, jehož účastníkem je

- zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov,

ve věci přezkoumání úkonů cit. zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha – Smíchov – nedodržel při zadávání veřejné zakázky „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací

uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799, zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 44 odst. 1 cit. zákona tím, že nevymezil minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů dle § 56 odst. 2 písm. b) a písm. e) cit. zákona v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když v bodu 5. „TECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY“ dokumentu „Kvalifikační dokumentace“, který tvoří přílohu č. 1 zadávací dokumentace ze dne 11. 5. 2015, stanovil

- u členů realizačního týmu na pozicích „Projektový manažer respektive manažer odpovědný za zakázku“, „Architekt integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, „Specialista na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, „Specialista na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, „Specialista na provozní prostředí platformy BizTalk“, „Specialista pro databáze provozního prostředí platformy BizTalk“, „Specialista pro bezpečnost IS“, „Analytik pro integrační řešení“ a „Specialista na serverové operační systémy Microsoft“ požadavek na ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru, který dodatečnou informací ze dne 3. 6. 2015 vysvětlil tak, že vysokoškolským vzděláním technického směru je míněn jakýkoliv technický obor, příp. přírodovědný obor fyzika, matematika nebo informatika, a to na jakémkoliv vysoké škole,
- u člena realizačního týmu na pozici „Pracovník Helpdesku dodavatele“ požadavek na ukončené středoškolské vzdělání technického směru,

aniž by neurčité pojmy „technický obor“ a „středoškolské vzdělání technického směru“ blíže vymezil, neboť tyto zadavatelem použité pojmy nelze považovat za dostatečně jednoznačné a konkrétní, tj. nepřipouštějící různé výklady, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov – uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší zadávací řízení** na veřejnou zakázku „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli –

Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov – ukládá:

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ nebo „ZVZ“¹), dne 12. 5. 2015 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, přičemž toto oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmět veřejné zakázky vymezil zadavatel v bodu 3. „PŘEDMĚT PLNĚNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“ zadávací dokumentace ze dne 11. 5. 2015 (dále jen „zadávací dokumentace“) následovně: *„Předmětem této veřejné zakázky je rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk. Vybraný uchazeč bude pro zadavatele realizovat následující služby:*
 1. *Provádění analýz požadavků na úpravy stávajících i rozvoj nových integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk.*
 2. *Vývoj a implementace úpravy stávajících i rozvoj nových integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk podle požadavků zadavatele.*
 3. *Uvedení úprav stávajících i nově vyvinutých integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk do produkčního prostředí.*
 4. *Udržování stávajících i nově vyvinutých integračních řešení v souladu s legislativou a v technicky provozovatelném stavu po modernizaci technické infrastruktury a základního programového vybavení.*
 5. *Zajištění servisu stávajících, nově vyvinutých a upravovaných integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk.*
 6. *Znalostní podpora při ukončování životního cyklu implementovaného řešení a jeho nahrazování řešením jiným.“*
3. Jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zadavatel v bodu 11. „ZPŮSOB HODNOCENÍ NABÍDEK“ zadávací dokumentace stanovil ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž stanovil následující dílčí hodnotící kritéria a jejich váhy:

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona.

- výše denních sazeb pracovníků uchazeče, kteří se budou podílet na plnění služeb – váha 60%,
 - míra zlepšení výkonových indikátorů stanovených zadavatelem – váha 40%.
4. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky po celou dobu platnosti rámcové smlouvy byla zadavatelem stanovena ve výši 190 000 000,- Kč bez DPH.
 5. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem čtyři nabídky.
 6. Z dokumentace o veřejné zakázce dále vyplývá, že zadavatel dne 8. 2. 2017 zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušil, neboť shledal své pochybení mj. při vymezení minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů.
 7. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) ve správním řízení zahájeném na návrh ze dne 13. 3. 2017 a vedeném pod sp. zn. S0103/2017/VZ dne 11. 5. 2017 rozhodl o zrušení „Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 8. 2. 2017 (dále jen „první rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“), kterým zadavatel zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku, avšak před nabytím právní moci předmětného rozhodnutí Úřadu zadavatel sám dne 2. 6. 2017 rozhodl o zrušení prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení².
 8. Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2017 (dále jen „nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“) zadavatel s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona opakovaně mj. s odkazem na své pochybení při vymezení minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů rozhodl o zrušení šetřeného zadávacího řízení.
 9. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0273/2017/VZ-25571/2017/521/MŽi ze dne 1. 9. 2017, které nabylo právní moci dne 21. 9. 2017, zrušil nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, kterým zadavatel zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku, neboť nebylo možno postavit najisto, kdy se zadavatel o důvodech pro zrušení zadávacího řízení, která uvedl v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, dozvěděl, a tedy zda zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zrušeno bez zbytečného odkladu poté, co se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

10. Úřad obdržel od zadavatele podnět k přezkoumání jeho postupu při zadávání předmětné veřejné zakázky a po přezkoumání dokumentace o veřejné zakázce, kterou měl k dispozici z důvodu vedení správních řízení sp. zn. S0103/2017/VZ a sp. zn. S0235/2017/VZ, získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem, a to konkrétně zda zadavatel neporušil § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona v souvislosti s vymezením minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů v zadávací dokumentaci veřejné zakázky. Z tohoto důvodu Úřad zahájil správní řízení z moci úřední.

² Z uvedeného důvodu předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0096/2017/VZ-33129/2017/321/EDy ze dne 10. 11. 2017 zrušil předmětné rozhodnutí Úřadu a zastavil správní řízení vedené pod sp. zn. S0103/2017/VZ.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

11. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli, který je podle § 116 zákona jediným účastníkem správního řízení, přípisem č. j. ÚOHS-S0414/2017/VZ-30253/2017/521/MŽi ze dne 18. 10. 2017.
12. Dnem 18. 10. 2017, kdy bylo předmětné oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení zahájeno.
13. Úřad dále usnesením č. j. ÚOHS-S0414/2017/VZ-30411/2017/521/MŽi ze dne 19. 10. 2017 určil zadavateli lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a současně lhůtu k podání informace Úřadu o dalších úkonech provedených v předmětném zadávacím řízení a k zaslání příslušné dokumentace o veřejné zakázce podle § 17 písm. v) zákona pořízené v souvislosti s provedenými úkony.
14. Dne 26. 10. 2017 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne, ve kterém zadavatel odkazuje na tvrzení uvedená v podnětu, který zaslal Úřadu, a dále vyjadřuje své přesvědčení, že při zadávání předmětné veřejné zakázky postupoval v rozporu se zákonem a rozhodovací praxí, „a to již ve fázi před podáním nabídek na veřejnou zakázku (zejména při tvorbě zadávací dokumentace)“. Zadavatel pak konkrétně dodává, že se mohl „dopustit nezákonného vymezení technické kvalifikace, (...)“.
15. Úřad zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S0414/2017/VZ-32457/2017/521/MŽi ze dne 7. 11. 2017 určil lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavatel se v určené lhůtě ani později již nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

16. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obsahu dokumentace o veřejné zakázce a vyjádření zadavatele konstatuje, že zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K postavení zadavatele

17. Před zkoumáním samotného postupu zadavatele se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda zadavatel naplňuje definici (veřejného) zadavatele podle zákona.
18. Podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona je veřejným zadavatelem Česká republika.
19. Česká správa sociálního zabezpečení byla ustavena zákonem č. 210/1990 Sb., o změnách v působnosti orgánů České republiky o sociálním zabezpečení a o změně zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, přičemž podle § 3a věty první zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, je správním úřadem.
20. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o majetku“), jsou organizačními složkami státu ministerstva a jiné správní úřady státu, Ústavní soud, soudy, státní zastupitelství, Nejvyšší kontrolní úřad, Kancelář prezidenta republiky, Úřad vlády České

republiky, Kancelář Veřejného ochránce práv, Akademie věd České republiky, Grantová agentura České republiky a jiná zařízení, o kterých to stanoví zvláštní právní předpis anebo tento zákon; obdobné postavení jako organizační složka státu má Kancelář Poslanecké sněmovny a Kancelář Senátu.

21. Česká správa sociálního zabezpečení je tedy organizační složkou České republiky podle § 3 odst. 1 zákona o majetku, přičemž podle § 3 odst. 2 citovaného zákona organizační složka není právnickou osobou a její jednání je při výkonu její působnosti nebo výkonu předmětu činnosti podle zvláštních právních předpisů jednáním státu, a podle § 7 odst. 1 citovaného zákona za stát právně jedná vedoucí organizační složky, jíž se toto právní jednání týká, pokud zvláštní právní předpis nebo tento zákon (§ 28 odst. 2) nestanoví jinak.
22. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že zadavateli svědčí postavení veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona.

Relevantní ustanovení zákona

23. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
24. Podle § 17 písm. l) zákona se pro účely zákona rozumí zadávacími podmínkami veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zadávací dokumentaci či jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky.
25. Podle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel.
26. Podle § 50 odst. 3 zákona je veřejný zadavatel povinen omezit rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky.
27. Podle § 56 odst. 2 písm. b) zákona může veřejný zadavatel k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na služby požadovat seznam techniků či technických útvarů, jež se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a to zejména techniků či technických útvarů zajišťujících kontrolu jakosti, bez ohledu na to, zda jde o zaměstnance dodavatele nebo osoby v jiném vztahu k dodavateli.
28. Podle § 56 odst. 2 písm. e) zákona může veřejný zadavatel k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na služby požadovat osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci dodavatele nebo vedoucích zaměstnanců dodavatele nebo osob v obdobném postavení a osob odpovědných za poskytování příslušných služeb.
29. Podle § 56 odst. 5 zákona ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům je veřejný zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení
 - a) stanovit rozsah požadovaných informací a dokladů,
 - b) uvést způsob prokázání splnění těchto kvalifikačních předpokladů a
 - c) vymežit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.

U kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 3 písm. a) zákona nesmí požadovaný rozsah stavebních prací u jednotlivé položky v seznamu stavebních prací provedených dodavatelem překračovat 50 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o veřejné zakázce

30. V zadávací dokumentaci, konkrétně v dokumentu „Příloha č. 1 – Kvalifikační dokumentace“ (dále jen „kvalifikační dokumentace“) zadavatel v bodu 5. „TECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY“ v části vztahující se k technickým kvalifikačním předpokladům dle § 56 odst. 2 písm. b) a písm. e) zákona uvedl k požadované minimální úrovni předmětných kvalifikačních předpokladů následující: *„Dodavatel splňuje technický kvalifikační předpoklad, pokud má k dispozici realizační tým složený minimálně z 10 osob v následujícím složení (bez ohledu na to, zda se jedná o zaměstnance dodavatele nebo osoby v jiném vztahu k dodavateli) a splňující níže uvedené předpoklady:*

1. *Projektový manažer respektive manažer odpovědný za zakázku:*
 - *ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;*
 - *minimálně 5 let praxe v oblasti řízení projektů implementace integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk;*
 - *zkušenost s pozicí projektového manažera nebo obdobnou rolí minimálně na 1 projektu, jehož předmětem bylo řízení implementace integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk;*
 - *certifikace PRINCE 2, IPMA nebo obdobná[;]*
2. *Architekt integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk:*
 - *ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;*
 - *minimálně 5 let praxe v oblasti činnosti architekta integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk, kterou se rozumí zejména návrhy architektury řešení, návrh způsobu integrace řešení s okolními systémy apod.;*
 - *zkušenost s pozicí architekta integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk minimálně na 1 projektu, jehož předmětem byl návrh architektury integračního řešení na platformě BizTalk;*
 - *certifikace Microsoft BizTalk Server nebo obdobná;*
3. *Specialista na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk:*
 - *ukončené vysokoškolské vzdělání technické směru;*
 - *minimálně 4 roky praxe v oblasti činnosti specialisty na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk, kterou se rozumí zejména provádění implementace apod.;*
 - *zkušenost s pozicí specialisty na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk minimálně na 1 projektu, jehož předmětem byl vývoj a implementace integračního řešení na platformě BizTalk;*

- certifikace *Microsoft Certified IT Professional (MCITP)*, nebo *Microsoft Certified Technology Specialist (MCTS)* nebo obdobná;
4. *Specialista na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk:*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
 - minimálně 3 roky praxe v oblasti činnosti specialisty na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk;
 - zkušenost s pozicí specialisty na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk minimálně na 1 projektu, jehož předmětem bylo testování integračních řešení na platformě BizTalk;
 - certifikace *Microsoft Certified Technology Specialist (MCTS)* nebo obdobná;
5. *Specialista na provozní prostředí platformy BizTalk:*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
 - minimálně 3 roky praxe v oblasti činnosti specialisty pro provozní prostředí platformy BizTalk;
 - zkušenost minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byl provoz a administrace integračního řešení na platformě BizTalk;
 - certifikace *Microsoft Certified IT Professional (MCITP)*, nebo *Microsoft Certified Solutions Associate (MCSA)* nebo obdobná;
6. *Specialista pro databáze provozního prostředí platformy BizTalk:*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
 - minimálně 3 roky praxe v oblasti činnosti databázového specialisty;
 - zkušenost minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byl provoz a administrace databází SQL;
 - certifikace *Microsoft Certified IT Professional (MCITP)*, nebo *Microsoft Certified Solutions Associate (MCSA)* nebo obdobná;
7. *Specialista pro bezpečnost IS[:]*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
 - minimálně 3 roky praxe v oblasti bezpečnosti IS a technologií;
 - zkušenost minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byl návrh a řešení bezpečnosti IS;
8. *Analytik pro integrační řešení[:]*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
 - minimálně 5 let praxe v oblasti analýz integračních řešení a souvisejících služeb;
 - zkušenost s pozicí analytika minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byla analýza a popis procesů integračních řešení na platformě BizTalk;
9. *Specialista na serverové operační systémy Microsoft[:]*

- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
- minimálně 3 roky praxe v oblast[i] administrace serverových operačních systémů na platformě Microsoft;
- zkušenost s pozicí administrátora minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byla administrace serverových operačních systémů na platformě Microsoft;
- certifikace Microsoft Certified IT Professional (MCITP) nebo obdobná;

10. Pracovník Helpdesku dodavatele[:]

- ukončené středoškolského vzdělání technického směru;
- minimálně 2 roky praxe v oblasti činnosti pracovníka HelpDesk.“

31. V dodatečných informacích ze dne 3. 6. 2015 (dále jen „dodatečné informace“) zadavatel odpověděl na dotaz následujícího znění: „Zadavatel požaduje u jednotlivých rolí ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru. Mohl by Zadavatel určit, co přesně znamená VŠ vzdělání technického směru? Jde o VŠ vzdělání na ‚technické‘ VŠ nebo stačí technický obor na univerzitě? Jak poznat, že VŠ je technická? Je např. matematicko-fyzikální fakulta UK technická VŠ? Pokud je VŠ absolventem v zahraničí, podle jakých kritérií bude posuzováno, že jde o technickou VŠ?“ K cit. dotazu zadavatel uvedl, že „VŠ vzděláním technického směru je míněn:

- a) jakýkoliv technický obor,
- b) přírodovědecký obor fyzika, matematika nebo informatika, na jakékoliv vysoké škole.“

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Obecně k technickým kvalifikačním předpokladům

32. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že prokazování kvalifikace dodavatelů na základě požadavků stanovených zadavatelem představuje významnou součást procesu zadávání veřejných zakázek, neboť představuje legitimní selekci dodavatelů, kteří se ucházejí o plnění veřejné zakázky. Zadavatel se prostřednictvím stanovení požadavků na kvalifikaci dodavatele snaží zajistit, aby se o veřejnou zakázku ucházeli pouze ti dodavatelé, kteří jsou objektivně schopni konkrétní veřejnou zakázku řádně a včas splnit, tedy mají veškeré předpoklady pro její řádnou realizaci. Skutečnost, že dodavatel prokáže splnění požadované kvalifikace, zadavateli poskytuje určitou jistotu, že bude moci uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky s dodavatelem, který je způsobilý veřejnou zakázku splnit.
33. Účelem stanovení technických kvalifikačních předpokladů je pak zajištění, aby byla veřejná zakázka plněna dodavatelem, který k tomu má určitou technickou způsobilost, tj. bude k jejímu plnění mít potřebné odborné a materiální předpoklady, čímž je minimalizováno riziko zadavatele, že dojde ke zmaření primárního účelu zadávacího řízení, kterým je řádná a efektivní realizace plnění veřejné zakázky. Zadavatelem uplatněné požadavky k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů tedy mají zajistit, aby se o přidělení veřejné zakázky ucházeli pouze ti dodavatelé, kteří jsou ve skutečnosti schopni po stránce technické a materiální tuto zakázku v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení po přidělení veřejné zakázky též plnit. K tomuto závěru dospěl rovněž Krajský soud v Brně v rozsudku

č. j. 62 Ca 3/2009-43 ze dne 10. 3. 2011. Posouzení kvalifikace je současně dle zákona předpokladem pro následné hodnocení nabídek uchazečů o veřejnou zakázku.

34. Úřad dále uvádí, že zadávací dokumentace veřejné zakázky, která spolu s požadavky zadavatele uvedenými v oznámení zadávacího řízení či výzvě k podání nabídek, příp. jinými dokumenty obsahujícími vymezení předmětu veřejné zakázky, tvoří zadávací podmínky, poskytuje potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku stěžejní informace, na jejichž základě tito uchazeči zvažují svoji účast v zadávacím řízení. Zákon proto zadavateli, který je dle § 44 odst. 1 zákona za zpracování zadávací dokumentace plně odpovědný, ukládá povinnost vymežit zadávací podmínky natolik přesně a jednoznačně, aby dodavatelé mohli zpracovat a následně podat vzájemně porovnatelné nabídky. Výše uvedené závěry vycházejí mj. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 30/2010-182 ze dne 16. 11. 2010, v němž citovaný soud uvedl, že *„zadávací dokumentace je nejvýznamnějším dokumentem v rámci zadávacího řízení. Za její zpracování je plně odpovědný zadavatel a je povinen ho zpracovat dostatečně kvalitně a s patřičnou odborností tak, aby na jeho základě bylo možno podat odpovídající a především vzájemně porovnatelné nabídky“*.
35. K uvedenému Úřad dodává, že požadavky zadavatele musí být v zadávací dokumentaci vymezeny způsobem, který bude vnímán a chápán všemi subjekty stejně a jednoznačně, a který nesmí dávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. Krajský soud v Brně se k dané problematice vyjádřil např. ve svém rozsudku č. j. 62 Ca 77/2008-45 ze dne 4. 11. 2010, a sice že *„zadávací dokumentace musí být transparentní, dostatečně konkrétní a srozumitelná tak, aby na jejím základě mohla proběhnout všestranně korektní veřejná soutěž, v jejímž rámci bude vybrána ta nejlepší nabídka.“* V uvedeném rozsudku Krajský soud také odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, ve kterém Nejvyšší správní soud zdůraznil, že *„[n]emůže (...) obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelná a jednoznačná, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota.“*
36. Požadavek jednoznačnosti, konkrétnosti a přesnosti zadávací dokumentace plyne rovněž z obecné zásady transparentnosti zakotvené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona. Zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek je totiž vedle zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace jednou ze základních zásad, která musí být zadavatelem bezvýhradně dodržována v celém průběhu zadávacího řízení.
37. Zásadou transparentnosti se ve své judikatorní činnosti rozsáhle a opakovaně zabývaly soudy a taktéž Úřad. Nejvyšší správní soud se k dané problematice vyjádřil např. ve svém rozsudku č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010, který potvrzuje výklad zásady transparentnosti Krajského soudu v Brně podaný v rozsudku č. j. 62 Ca 31/2008-114 ze dne 19. 1. 2010, a sice že požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v postupu zadavatele shledány *„takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele“*. Navíc je tento závěr rovněž v plném souladu s výkladem této zásady ze strany Soudního dvora Evropské unie, např. stanoviskem generální advokátky Christine Stix-Hackl ze dne 12. 4. 2005 ve věci C-231/03 Coname, které shrnuje dosavadní judikaturu Soudního dvora, a k problému uvádí, že *„transparentnost podle směrnic obsahuje více než pouhé aspekty spojené s publicitou konkrétních zadávacích řízení“* (viz bod 88.

stanoviska). Princip transparentnosti představuje naopak vůdčí zásadu pro celé zadávací řízení, která v sobě zahrnuje rovněž například přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a obecně objektivní postup během zadávacího řízení. V rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 pak bylo konstatováno, že „[ú]kolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.“

38. Obdobný názor je zastáván i konstantní rozhodovací praxí Úřadu, kdy je kladen důraz na to, aby požadavky zadavatele byly v zadávací dokumentaci vymezeny především objektivně, tj. takovým způsobem, který bude vnímán a chápán všemi dotčenými subjekty, jak zadavatelem, tak dodavateli, stejným způsobem. Požadavky zadavatele musí být rovněž stanoveny jednoznačně, tj. nesmí dávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad, jinými slovy řečeno musí být vymezeny tak, aby ze strany jednotlivých dodavatelů nedocházelo k interpretační nejistotě.

K postupu zadavatele

39. Úřad se zabýval tím, zda zadavatel vymezil minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů v zadávací dokumentaci veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky.
40. Úvodem je třeba zopakovat, že zásada transparentnosti předpokládá, že všechny informace významné pro správné pochopení zadávací dokumentace mají být dány uchazečům způsobem, který jednak umožňuje všem přiměřeně informovaným uchazečům pochopit jejich přesný rozsah a vykládat je stejným způsobem a který dále umožňuje zadavateli skutečně ověřit, zda nabídky uchazečů splňují kritéria, kterými se řídí dotčená veřejná zakázka.
41. V posuzovaném případě zadavatel požadoval, aby dodavatel disponoval realizačním týmem o minimálním počtu deseti osob (realizační tým měl sestávat z projektového manažera, respektive manažera odpovědného za zakázku, architekta integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk, specialisty na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk, specialisty na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk, specialisty na provozní prostředí platformy BizTalk, specialisty pro databáze provozního prostředí platformy BizTalk, specialisty pro bezpečnost IS, analytika pro integrační řešení, specialisty na serverové operační systémy Microsoft a pracovníka Helpdesku dodavatele), přičemž každá z těchto deseti osob pak měla splňovat konkrétní skupinu předpokladů. Jedním z požadavků u každého člena realizačního týmu bylo prokázání vzdělání. U devíti osob realizačního týmu pak zadavatel v kvalifikační dokumentaci mj. požadoval ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru. U jedné osoby realizačního týmu (u pracovníka Helpdesku dodavatele) pak mj. požadoval ukončené středoškolského vzdělání technického směru (viz k tomu bod 30. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

42. V dodatečných informacích zadavatel následně upřesnil, že vysokoškolským vzděláním technického směru míní jakýkoliv a) technický obor, b) přírodovědecký obor fyzika, matematika nebo informatika, obojí na jakékoliv vysoké škole (viz k tomu bod 31. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
43. Ve vztahu k předmětnému požadavku zadavatele Úřad odkazuje zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 63/2014 – 28 ze dne 30. 9. 2014, v němž citovaný soud řešil obdobnou problematiku, přičemž dospěl mj. k závěru, že „[j]e zřejmé, že v zadávací dokumentaci použitý pojem ‚vzdělání technického směru‘ připouští různé výklady. Pokud předseda stěžovatele k této otázce v odůvodnění napadeného rozhodnutí v bodě 48 uvedl, že je třeba tento požadavek ‚vykládat ve spojení s předmětem veřejné zakázky a je třeba přihlídnout k obsahu studovaného oboru‘ a také, že ‚Nelze po zadavateli spravedlivě požadovat, aby vypsal všechny studijní obory, které je ochoten přijmout při prokázání technického kvalifikačního předpokladu‘, je třeba na druhou stranu argumentovat tím, že v daném případě nelze na dodavateli spravedlivě požadovat, aby se dohadoval, co v zadávací dokumentaci neurčitě formulovaným kvalifikačním požadavkem zadavatel mínil. Není totiž povinností budoucího uchazeče o veřejnou zakázku, aby domýšlel význam a obsah jednotlivých kvalifikačních předpokladů obsažených v zadávací dokumentaci veřejné zakázky, nejsou-li formulovány jednoznačně, jak tomu bylo v daném případě.“
44. Pokud tedy zadavatel v šetřeném případě požadoval u všech členů realizačního týmu vysokoškolské, příp. středoškolské „vzdělání technické směru“, postupoval ve světle výše citovaného judikátu v rozporu se zákonem, neboť tento pojem nelze považovat za dostatečně jednoznačný či konkrétní, tj. nepřipouštějící různé výklady. Uchazečům o veřejnou zakázku pak nemohlo být za situace, kdy platné právní předpisy upravující středoškolské a vysokoškolské vzdělání tento pojem neobsahují, dopředu zřejmé, jaké konkrétní studijní obory budou zadavatelem jako „vzdělání technického směru“ akceptovány, neboť tento požadavek by mohl být z pohledu zadavatele úzce navázán na předmět veřejné zakázky, nebo by naopak mohly obstát i obory jako např. statik, jehož činnost, byť s technickým zaměřením, není přílehlavá k předmětu veřejné zakázky. Interpretační nejistota mohla rovněž vznikat u vzdělání, v jehož obsahu jsou jasné prvky „technické“, nicméně hlavním směrem sleduje zcela jiné zaměření – např. architekt (pro navrhování budov bez sporu potřebuje značné technické znalosti, nicméně je zaměřen na oblast uměleckou – design budovy), kameraman (hlavní zaměření je opět uměleckého rázu, ovšem ke své práci rovněž potřebuje značné technické znalosti – např. práce s expozimetrem důležitá pro správné zaclonění) apod.
45. Na tomto místě je třeba konstatovat, že pro chápání pojmu „vzdělání technického směru“ v úzké vazbě na předmět veřejné zakázky neposkytuje text zadávací dokumentace (vč. jejích příloh) žádnou výslovnou oporu. Na druhou stranu chápání tohoto pojmu v nejširším pojetí vzbuzuje důvodné pochybnosti o jeho souladu s § 50 odst. 3 zákona, jinými slovy řečeno, zda takto vymezený a chápaný technický kvalifikační předpoklad ještě odpovídá předmětu veřejné zakázky, neboť jak dále rovněž judikoval Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozsudku, „řada oborů z povahy věci ‚technického‘ směru, jak je obsah tohoto pojmu vnímán v běžném slova smyslu, jako například strojírenské či stavební obory, by z hlediska předmětu plnění veřejné zakázky nebyla vhodných, avšak striktně vzato by naplňovaly onen kvalifikační předpoklad na ‚vzdělání technického směru‘.“ Těmito pochybnostmi se však Úřad s ohledem

na zásadu procesní ekonomie dále nezabýval, neboť nezákonnost postupu zadavatele je dána již samotnou neurčitostí předmětného kvalifikačního požadavku, díky níž není zřejmé, co přesně zadavatel „vzděláním technického směru“ myslel, resp. jaký okruh všech vzdělání je zde připuštěn, a to i ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.

46. Dále je třeba konstatovat, že existuje možnost vysvětlit nejasnosti, které by z obsahu konkrétního pojmu mohly vyplývat, popřípadě upřesňovat údaje, které jsou obsaženy v zadávací dokumentaci. To přichází v úvahu v situaci, kdy se přes sebevětší pečlivost věnovanou přípravě a zhotovení zadávací dokumentace stane, že některá informace v ní obsažená je pro potřeby zpracování nabídky nejasná či nedostatečně konkrétní. Pak se samozřejmě uchazeč může obrátit na zadavatele s žádostí o poskytnutí dodatečné informace. Je zde však nutné akcentovat, že žádost o poskytnutí dodatečných informací a následně též poskytnuté informace (nejde-li o ze své podstaty o změnu zadávacích podmínek) mají v případě vyjasnění určité zadávací podmínky směřovat výlučně k vyjasnění pojmu (tedy ke stanovení jeho rozsahu a vymezení toho, co lze pod uvedený pojem zahrnout), upřesnění nebo konkretizaci údajů, které jsou v zadávací dokumentaci již obsažené. Pokud však ani na základě takových dodatečných informací nelze stanovit přesný obsah a meze použité podmínky (předpokladu), nelze jinak, než hodnotit užitou podmínku jako nepřipustnou, neboť k vyjasnění pojmu (podmínky) nedošlo a uchazeči se mohou jen dohadovat, co vše je ještě do této podmínky zahrnuto a co již nikoli.
47. V šetřeném případě ani „upřesnění“ obsažené v dodatečných informacích ve vztahu k vysokoškolskému vzdělání technického směru nijak nepomáhá stanovit přesný obsah pojmu „vzdělání technického směru“, neboť zadavatel jednak v dodatečných informacích doplnil zadávací podmínky v tom smyslu, že jako přípustné vzdělání uvedl i přírodovědecké obory fyzika, matematika nebo informatika, a dále pro vyjasnění pojmu „Vzdělání technického směru“ využil pojem (jakýkoliv) „technický obor“. Uvedeným pojmem však nijak nevysvětluje nejasnost spojenou se stanovením požadavku na „vzdělání technického směru“. Jedná se opět o pojem neurčitý, nejednoznačný a umožňující různé výklady, u kterého lze uvažovat i o tom, že zahrnuje totožnou skupinu studijních oborů jako pojem „vzdělání technického směru“. Argumentaci uvedenou výše ve vztahu k pojmu „vzdělání technického směru“ lze dle názoru Úřadu zcela vztáhnout i k neurčitému pojmu „technický obor“.
48. Pokud tedy zadávací dokumentace šetřené veřejné zakázky obsahuje nedostatečně konkrétní, resp. nejednoznačný požadavek zadavatele na vysokoškolské a středoškolské vzdělání technického směru osob realizačního týmu, který mohl založit na straně uchazečů o veřejnou zakázku interpretační nejistotu ohledně tohoto požadavku (což dokládá i žádost o dodatečné informace, kdy minimálně jeden z uchazečů nevěděl, co vše spadá pod tento pojem a co již nikoli), lze konstatovat, že dané pochybení zadavatele je projevem nedodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení, neboť nelze po uchazečích o veřejnou zakázku spravedlivě požadovat, aby si význam požadavků zadavatele stanovených v zadávací dokumentaci domýšleli pouze dle svého uvážení, a tedy pouze odhadovali, co vlastně zadavatel požaduje prokázat a v jaké míře.
49. Úřad dále uvádí, že dané pochybení zadavatele (ve vztahu k požadavku na vysokoškolské vzdělání technického směru) nelze zhojit ani s přihlédnutím k informacím, jež byly potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku sděleny prostřednictvím dodatečných

informací, neboť pro osvětlení významu jednoho neurčitého pojmu (pojmu „vzdělání technického směru“) zadavatel použil jiný neurčitý pojem (pojem „technický obor“), který již blíže nevymezil. Zadavatel tedy ani prostřednictvím dodatečných informací nspecifikoval, co je termínem „vzdělání technického směru“ ve vztahu k předmětu veřejné zakázky myšleno, neboť sice částečně vymezil, jakým konkrétním vzděláním by mohli členové realizačního týmu disponovat, resp. jaké konkrétní studijní obory by mohli mít členové realizačního týmu vystudovány (přírodovědecký obor fyzika, matematika nebo informatika), nicméně i přes toto dílčí vymezení zůstal pojem „vzdělání technického směru“ nadále nejednoznačný, neboť (jak je uvedeno výše) jej zadavatel vymezuje především nejednoznačným a nekonkrétním pojmem „technický obor“. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel prostřednictvím dodatečných informací pojem „vzdělání technického směru“ nevysvětlil, neboť toliko uvedl „příklad“ konkrétních studijních oborů, které naplňují jeho požadavek na vysokoškolské vzdělání technického směru. Pro úplnost Úřad doplňuje, že prostřednictvím dodatečných informací neobdrželi potenciální uchazeči žádné „vysvětlení“ pojmu „vzdělání technického směru“ ve vztahu k požadavku na středoškolské vzdělání technického směru.

50. Úřad shrnuje, že zadavatel použil v zadávací dokumentaci pojem (vysokoškolské a středoškolské) „vzdělání technického směru“, který je natolik široký a obecný, že nelze přesně vymezit jeho hranice a ani skupina přiměřeně informovaných subjektů (potenciálních uchazečů) tedy nebude tento pojem vykládat stejným způsobem. Informace, jež se dostaly potenciálním uchazečům prostřednictvím zadávací dokumentace a v případě požadavku na vysokoškolské vzdělání i prostřednictvím dodatečných informací, nejsou dostatečně konkrétní a jednoznačné, aby si uchazeči o veřejnou zakázku mohli udělat přesnou představu, jakým konkrétním vysokoškolským a středoškolským vzděláním by měli členové realizačního týmu disponovat, aby prokázali splnění daného požadavku zadavatele na kvalifikaci.

K posouzení podstatného vlivu na výběr nejvhodnější nabídky

51. K uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona Úřad přistoupí, pokud je současně s nedodržením postupu stanoveného pro zadání veřejné zakázky podle zákona shledáno, že jednání zadavatele podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Úřad proto dále posoudí druhou podmínku pro uložení nápravného opatření, a to, zda postup zadavatel měl nebo mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
52. K otázce posouzení podstatného vlivu na výběr nejvhodnější nabídky Úřad předně uvádí, že soudní judikatura týkající se této otázky byla vytvořena především ve vztahu k deliktům řízením zahajovaným z moci úřední. Tuto však lze jistě analogicky aplikovat i na ostatní řízení zahajovaná z moci úřední, neboť v případě obou norem [skutková podstata správního deliktu, resp. přestupku dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, resp. podmínky pro uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 1 zákona] je hypotéza z hlediska sledovaných aspektů formulována shodně, tedy v obou případech musí dojít k nedodržení postupu stanoveného zákonem, kdy tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, přičemž jediným rozdílem při ukládání nápravného opatření a sankce je skutečnost, zda již došlo k uzavření smlouvy (řízení ve věci možného spáchání správního deliktu, resp. přestupku jsou vedena po okamžiku uzavření smlouvy).

53. Výkladem podstatného ovlivnění nebo možnosti podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 Afs 78/2012-28 ze dne 25. 7. 2013, podle něhož „[z]e zákonného znění přitom *expressis verbis* plyne, že ke spáchání deliktu dojde, i pokud porušením zákona zadavatel pouze mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Ze zákona je tedy zřejmé, že postačí pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky“. V rozsudku č. j. 8 As 50/2015-39 ze dne 13. 10. 2015 se Nejvyšší správní soud dále vyjádřil k otázce vztahu ohrožovacích a poruchových správních deliktů, když uvedl následující: „*Ohrožovací následek znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí. Poruchový následek pak znamená již přímý zásah objektu přestupku*“. V rozsudku č. j. 4 As 61/2016-34 ze dne 28. 6. 2016 pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „nelze po stěžovateli [Úřadu] požadovat, aby ohrožení právem chráněného zájmu u ohrožovacího správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ podrobně dokazoval, neboť tím by byl stěžovatel nucen prokazovat jinou formu deliktu“ a dále, že „nelze přisvědčit požadavku krajského soudu, aby stěžovatel zevrubně prokazoval, že v inkriminované době existoval konkrétní dodavatel, který se předmětného výběrového řízení nemohl zúčastnit jen proto, že žalobce jako zadavatel předmětné veřejné zakázky v rozporu se zněním § 56 odst. 3 ZVZ zkrátil dobu, ve vztahu k níž měl takový dodavatel předložit příslušné reference. V takovém případě by totiž stěžovatel fakticky neprokazoval ohrožení výběru nejvhodnější nabídky, ale již samotné v reálu skutečné porušení povinnosti vybrat nejvhodnější nabídku (...) Pokud by totiž správní orgán toto ohrožení právem chráněného zájmu blíže prokazoval, ve skutečnosti by jeho dokazování směřovalo k tomu, do jaké míry došlo ke skutečné poruše u tohoto právem chráněného zájmu, v konkrétní věci (...) Nejvyšší správní soud se v tomto směru ztotožňuje s názorem stěžovatele, že takové dokazování by bylo nepřiměřeně obtížné či přímo někdy i nemožné, neboť by bylo nutné oslovit blíže neurčený okruh jiných dodavatelů nacházejících se často na velkém území. Takové dokazování by proto bylo často za hranicí možností správního orgánu a mohlo by vést k nemožnosti účinného postihování porušení povinností zadavatelů dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ“.
54. V rozsudku č. j. 9 As 63/2016-43 ze dne 18. 8. 2016 se Nejvyšší správní soud blíže vyjádřil ke způsobu, jakým má Úřad ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky dovozovat. Nejvyšší správní soud v cit. rozsudku uvádí, že „stěžovatel [Úřad] není u ohrožovací formy správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách (nezákonným postupem zadavatele mohl být ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky) povinen prokazovat, že zde existoval konkrétní dodavatel, který by se, nebýt pochybení zadavatele, zadávacího řízení zúčastnil a mohl podat výhodnější nabídku. Postačí, aby stěžovatel v rozhodnutí učinil kvalifikovanou úvahu, z níž bude logickým a srozumitelným způsobem vyplývat, proč v důsledku pochybení zadavatele mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, tj. k ohrožení soutěže o veřejnou zakázku“.
55. S ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu Úřad tuto kvalifikovanou úvahu predestirává takto (a odkazuje přitom i na své závěry uvedené výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad uvádí, že výše uvedeným postupem zadavatele mohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť nelze najisto postavit, že si někteří dodavatelé, kteří zvažovali svoji účast v předmětném zadávacím řízení, mohli daný požadavek zadavatele vyložit takovým způsobem, kdy dospěli k „nesprávnému“ závěru, že předmětný technický kvalifikační předpoklad nesplňují, a nabídku do zadávacího řízení proto nepodali, přičemž

nelze vyloučit, že mohli zadavateli nabídnout výhodnější plnění. Sám zadavatel přitom nevyvrací, že by existovala možnost, že by v případě užití podmínky se zákonem souladné byla podána nabídka další, přičemž nelze vyloučit alespoň potenciální možnost, že by se taková nabídka stala nabídkou vítěznou. Zadavatel svým jednáním naplnil všechny znaky jednání, pro které Úřad nemůže jinak než uložit nápravné opatření.

Shrnutí

56. S ohledem na vše výše uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona tím, že nevymezil minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů dle § 56 odst. 2 písm. b) a písm. e) zákona v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když v bodu 5. „TECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY“ kvalifikační dokumentace stanovil u členů realizačního týmu na pozicích „Projektový manažer respektive manažer odpovědný za zakázku“, „Architekt integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, „Specialista na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, „Specialista na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, „Specialista na provozní prostředí platformy BizTalk“, „Specialista pro databáze provozního prostředí platformy BizTalk“, „Specialista pro bezpečnost IS“, „Analytik pro integrační řešení“ a „Specialista na serverové operační systémy Microsoft“ požadavek na ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru, který dodatečnou informací vysvětlil tak, že vysokoškolským vzděláním technického směru je míněn jakýkoliv technický obor, příp. přírodovědecký obor fyzika, matematika nebo informatika, a to na jakémkoliv vysoké škole, a u člena realizačního týmu na pozici „Pracovník Helpdesku dodavatele“ požadavek na ukončené středoškolské vzdělání technického směru, aniž by neurčité pojmy „technický obor“ a „středoškolské vzdělání technického směru“ blíže vymezil, neboť tyto zadavatelem použité pojmy nelze považovat za dostatečně jednoznačné a konkrétní, tj. nepřipouštějící různé výklady, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

Uložení nápravného opatření

57. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
58. Úřad je při rozhodování podle § 118 odst. 1 zákona povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy stavu, a to při dodržení základních zásad procesu zadávání, tj. transparentnosti zadávání veřejných zakázek a dodržování zásad rovného zacházení a nediskriminace uchazečů. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě zadavatel závažně pochybil již při vymezování zadávacích podmínek (minimální úroveň technických kvalifikačních předpokladů) veřejné zakázky a s ohledem na to, že toto pochybení zadavatele mohlo mít podstatný vliv na výběr nejhodnější nabídky (k tomu viz výše odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad přistoupil ke zrušení předmětného zadávacího řízení. Zrušení zadávacího řízení v posuzovaném případě představuje jediný možný prostředek nápravy nezákonného postupu zadavatele, neboť

předmětné pochybení nelze napravit uložením jiného nápravného opatření (např. zrušením pouze některého úkonu zadavatele).

59. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Náklady řízení

60. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis – vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona odst. 1 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000 Kč.
61. Vzhledem k tomu, že předmětné zadávací řízení bylo tímto rozhodnutím zrušeno, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně 19-24825621/0710, variabilní symbol 2017000414.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona podává v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 1292/25, 150 00 Praha – Smíchov

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy